

— Κατέμενε Πέτρο, μήν κάνης έτοι,
και σ' ακόύσουν! Κάνε λιγάκει ύπομονή,
και θά σου φέρω σε λέγο δ', τι μπορέσω...
και φρούτα και γλυκά.

— Καλά... μα ποῦ είναι αἱ Λίρες,
που μου έδειξες χθές κ' είπες πώς θά
μου τες δωτής, αν κάμω δ', τι μου της...

— Νά τες! σου τες έφερε!

"Ηκουσα τὸν μεταλλικὸν ἥχον χρυ-
σῶν νομίμων, τὰ δότειν ἐκυλίσθησν
ἐπάνω στὰ σκεπάσματα τοῦ ἄρρωτου...
(Ἐπειτα συνέχεια)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΟΝ ΑΗΔΟΝΙ

— Είνε ἀλήθεια πῶς οἱ κόρακες φέρ-
νουν τὴν κακοτυχίαν;

— Μάλιστα. Έγώ τὸ πιστεύω καὶ
το βεβιόνω, διὰ δύο λόγους πρῶτον,
διότι έτοι λέγει δόλος ὁ κόσμος, καὶ ..
οἱ ἄνθρωποι οἱ δόλοι δεύτερον, διότι το
γνωμέων ἔξιδιας πείρας.

'Εξηγούμει.

Καὶ πρῶτα ἀπ' δόλῳ, πρέπει νά σκε
εἶπω διε οἴμαι ἀηδόνι: διε αὐτό, ἐπειδή
έτοι το θέλει καὶ το ἀπαυτεῖ τὸ φυσικὸν
οἱ ἔγγριψας τοὺς περισσοτέρους συνδρο-
μῆτας θίνακηρυχθῆ Κορυφαῖος. Διὰ
πάσσων ἀλλήλη λεπτομέρειαν, παραπέμπω
εἰς τὸ φυλλάδιον τῆς 22 Μαΐου (ἀρ.
22, σελ. 174) ὅπου οἱ ὄροι ἐδημοσιεύ-
θησαν ἐν ἐκτάσει.

— Μπούμ! — ἀλλη μιὰ τουφεκία;
πού μου ἔφανη διε ἔχχαλούσεν δο κόσμος.
Νέα σιωπή... καὶ ἄλλο κατρακύ-
λισμα. Καὶ ἐπειτα, σιγά-σιγά καὶ προ-
σεκτικά, κυτιαζόμαστε δλόγυρχο.

Καὶ ο κόρακας;

Νάταν κι' ἄλλος! Πάξει κι' δο κό-
ρακας...

— Οταν ἔξημέρωτε κ' ἔφεξε καλά, εἰς
τὴν ρίζαν τοῦ δένδρου είδαμε δύο σώ-
ματα. Ή καρδερίνα δὲν ήτο πλήγω-
μένη καρίως, καὶ κατάρθωσε γὰ πε-
τιξε καὶ νὰ κυρθῇ μὰ δο κόρακας ...
οἱ καλέμνος! θά μείνη ἀνεξάλειπτος
ἀπὸ τὴν μνήμην μου ἡ ἀγωνία του.

— Κρά, κρά, κρά! — ἔφωναζε.

Εἶναι ἀσχημο, πολὺ ἀσχημο πρᾶγμα γὰ

προλέγη κανίς τὸ κακὸν διὰ τοὺς ἄλ-
λους... Ο καθένας πρέπει νὰ κυ-
τάζῃ τὸν ἔκυπτον του, νὰ προσέχῃ τὸν
ἔκυπτον του, μήπως κάμη καμπίαν ἀγο-
νησίαν... Κρά, κρά!

Καὶ ἀπέθανε...

Τότε ἐκατάλαβα, διατὶ μερικοὶ ἀγ-
θωτοὶ τοῦ λαοῦ, διὰν ἀκόύσουν κανέ-
ναν νὰ κακολογῇ τοὺς ἄλλους, τοῦ
φωνᾶςου:

— Βγάλε λοιπὸν τὸν κόρακα!

Ο κατέμένος δο κόρακας! Τί σκλη-
ρόν που ήτο τὸ πάθημά του!...

Εύτυχως, η αὐγὴ ήτο ώραία καὶ
τὸ τραγούδι ἀνέβλυζε μόνον του ἀπὸ
τὴν καρδία, κ' ἔσχινε χωρὶς καμπίαν

προσπάθειαν ἀπὸ τὸν λάρυγγά μου...

Εἰδεμή... τι μελαγχολίαν θὰ είχῃ
ἐκείνο τὸ πρωΐ!

(Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν)

KIMON ALKIDES

τρομαχμένοι καὶ ἀνοίγουν γαρίδα τὰ μά-
τια των!

Τί είναι, καλέ;

Μιὰ καρδερίνα πληγωμένη, κ' ἔγω
δὲν ξέρω πῶς, καλή καὶ πέφτει ἀπὸ
τὸ δένδρο καταγήση.

Καὶ ο κόρακας ἀμέτως:

— Εἴδατε ποῦ το ἔλεγα ἔγω; Αὐτὴ
ἡ καρδερίνα ἡθελε δλο καὶ ν' ἀκούεται!

Ηταν βέβλιον ὅτι έτοι θά ἐτελείστε. Ε-
γὼ πάντοτε τὸ ἔλεγχο. Γιὰ νὰ ζῆ κανεὶς
ἡτυχος κ' εὐχαριστημένος, πρέπει νὰ
κάθεται κρυμμένος στὴν τρύπα του, στὰ
σχοτεινά. "Οσοι βγαίνουν παραπολὺ
ἔξω στὸ φῶς καὶ φείνονται, τελείσουν
ἀσχημα τὴν ζωήν των. Έγώ, τὸ βλέ-
πετε, κάθουμαὶ ητυχος καὶ γρῦ δὲν βγά-
ζω... Ήθελε μονάχη νὰ ἔθεται ποῦ ἐ-
πῆρε κ' ἔπειτα αὐτὴ ἡ ἀνόργη καρδερί-
να. Κ' ἔχω μιὰ πεῖνα! ἔχω μιὰ πεῖνα!

— Εἴδατε αὐτὰ τὰ λόγια, πα-
ραμείζει τὰ φύλλα, καὶ κάμει μιὰ
φωστρία, μὰ τι φαστρία!... Μ' ἐκτι-
νες τὰς φτερουγάρες του, — θέλει καὶ
λόγο;

— Μπούμ! — ἀλλη μιὰ τουφεκία;
πού μου ἔφανη διε ἔχχαλούσεν δο κόσμος.

Νέα σιωπή... καὶ ἄλλο κατρακύ-
λισμα. Καὶ ἐπειτα, σιγά-σιγά καὶ προ-
σεκτικά, κυτιαζόμαστε δλόγυρχο.

— Καὶ ο κόρακας;

Νάταν κι' ἄλλος! Πάξει κι' δο κό-
ρακας...

— Οταν ἔξημέρωτε κ' ἔφεξε καλά, εἰς
τὴν ρίζαν τοῦ δένδρου είδαμε δύο σώ-
ματα.

Νέα σιωπή... καὶ ἄλλο κατρακύ-
λισμα. Καὶ τούς δένδρους τοὺς περισσοτέρους
οἱ ἔγγριψας τοὺς περισσοτέρους συνδρο-
μῆτας θίνακηρυχθῆ Κορυφαῖος. Διὰ
πάσσων ἀλλήλη λεπτομέρειαν, παραπέμπω
εἰς τὸ φυλλάδιον τῆς 22 Μαΐου (ἀρ.
22, σελ. 174) ὅπου οἱ ὄροι ἐδημοσιεύ-
θησαν ἐν ἐκτάσει.

— Μπούμ! — ἀλλη μιὰ τουφεκία;
πού μου ἔφανη διε ἔχχαλούσεν δο κόσμος.

Νέα σιωπή... καὶ ἄλλο κατρακύ-
λισμα. Καὶ τούς δένδρους τοὺς περισσοτέρους
οἱ ἔγγριψας τοὺς περισσοτέρους συνδρο-
μῆτας θίνακηρυχθῆ Κορυφαῖος. Διὰ
πάσσων ἀλλήλη λεπτομέρειαν, παραπέμπω
εἰς τὸ φυλλάδιον τῆς 22 Μαΐου (ἀρ.
22, σελ. 174) ὅπου οἱ ὄροι ἐδημοσιεύ-
θησαν ἐν ἐκτάσει.

— Οταν ἔξημέρωτε κ' ἔφεξε καλά, εἰς
τὴν ρίζαν τοῦ δένδρου είδαμε δύο σώ-
ματα.

Νέα σιωπή... καὶ ἄλλο κατρακύ-
λισμα. Καὶ τούς δένδρους τοὺς περισσοτέρους
οἱ ἔγγριψας τοὺς περισσοτέρους συνδρο-
μῆτας θίνακηρυχθῆ Κορυφαῖος. Διὰ
πάσσων ἀλλήλη λεπτομέρειαν, παραπέμπω
εἰς τὸ φυλλάδιον τῆς 22 Μαΐου (ἀρ.
22, σελ. 174) ὅπου οἱ ὄροι ἐδημοσιεύ-
θησαν ἐν ἐκτάσει.

— Μπούμ! — ἀλλη μιὰ τουφεκία;
πού μου ἔφανη διε ἔχχαλούσεν δο κόσμος.

Νέα σιωπή... καὶ ἄλλο κατρακύ-
λισμα. Καὶ τούς δένδρους τοὺς περισσοτέρους
οἱ ἔγγριψας τοὺς περισσοτέρους συνδρο-
μῆτας θίνακηρυχθῆ Κορυφαῖος. Διὰ
πάσσων ἀλλήλη λεπτομέρειαν, παραπέμπω
εἰς τὸ φυλλάδιον τῆς 22 Μαΐου (ἀρ.
22, σελ. 174) ὅπου οἱ ὄροι ἐδημοσιεύ-
θησαν ἐν ἐκτάσει.

— Μπούμ! — ἀλλη μιὰ τουφεκία;
πού μου ἔφανη διε ἔχχαλούσεν δο κόσμος.

Νέα σιωπή... καὶ ἄλλο κατρακύ-
λισμα. Καὶ τούς δένδρους τοὺς περισσοτέρους
οἱ ἔγγριψας τοὺς περισσοτέρους συνδρο-
μῆτας θίνακηρυχθῆ Κορυφαῖος. Διὰ
πάσσων ἀλλήλη λεπτομέρειαν, παραπέμπω
εἰς τὸ φυλλάδιον τῆς 22 Μαΐου (ἀρ.
22, σελ. 174) ὅπου οἱ ὄροι ἐδημοσιεύ-
θησαν ἐν ἐκτάσει.

— Μπούμ! — ἀλλη μιὰ τουφεκία;
πού μου ἔφανη διε ἔχχαλούσεν δο κόσμος.

Νέα σιωπή... καὶ ἄλλο κατρακύ-
λισμα. Καὶ τούς δένδρους τοὺς περισσοτέρους
οἱ ἔγγριψας τοὺς περισσοτέρους συνδρο-
μῆτας θίνακηρυχθῆ Κορυφαῖος. Διὰ
πάσσων ἀλλήλη λεπτομέρειαν, παραπέμπω
εἰς τὸ φυλλάδιον τῆς 22 Μαΐου (ἀρ.
22, σελ. 174) ὅπου οἱ ὄροι ἐδημοσιεύ-
θησαν ἐν ἐκτάσει.

— Μπούμ! — ἀλλη μιὰ τουφεκία;
πού μου ἔφανη διε ἔχχαλούσεν δο κόσμος.

Νέα σιωπή... καὶ ἄλλο κατρακύ-
λισμα. Καὶ τούς δένδρους τοὺς περισσοτέρους
οἱ ἔγγριψας τοὺς περισσοτέρους συνδρο-
μῆτας θίνακηρυχθῆ Κορυφαῖος. Διὰ
πάσσων ἀλλήλη λεπτομέρειαν, παραπέμπω
εἰς τὸ φυλλάδιον τῆς 22 Μαΐου (ἀρ.
22, σελ. 174) ὅπου οἱ ὄροι ἐδημοσιεύ-
θησαν ἐν ἐκτάσει.

— Μπούμ! — ἀλλη μιὰ τουφεκία;
πού μου ἔφανη διε ἔχχαλούσεν δο κόσμος.

Νέα σιωπή... καὶ ἄλλο κατρακύ-
λισμα. Καὶ τούς δένδρους τοὺς περισσοτέρους
οἱ ἔγγριψας τοὺς περισσοτέρους συνδρο-
μῆτας θίνακηρυχθῆ Κορυφαῖος. Διὰ
πάσσων ἀλλήλη λεπτομέρειαν, παραπέμπω
εἰς τὸ φυλλάδιον τῆς 22 Μαΐου (ἀρ.
22, σελ. 174) ὅπου οἱ ὄροι ἐδημοσιεύ-
θησαν ἐν ἐκτάσει.

— Μπούμ! — ἀλλη μιὰ τουφεκία;
πού μου ἔφανη διε ἔχχαλούσεν δο κόσμος.

Νέα σιωπή... καὶ ἄλλο κατρακύ-
λισμα. Καὶ τούς δένδρους τοὺς περισσοτέρους
οἱ ἔγγριψας τοὺς περισσοτέρους συνδρο-
μῆτας θίνακηρυχθῆ Κορυφαῖος. Διὰ
πάσσων ἀλλήλη λεπτομέρειαν, παραπέμπω
εἰς τὸ φυλλάδιον τῆς 22 Μαΐου (ἀρ.
22, σελ. 174) ὅπου οἱ ὄ

